

mus diuisiones pertinetes ad h̄j pecc̄m & mē  
bri p̄secuti sum⁹. Ultimo tangem⁹ aliquid de  
remedio oria supbia⁹ & causa breuitatis  
ponam⁹ vix. Primum ⁊ osidatio melioris.  
Vñ gg. Sic in centu⁹ elationis & respect⁹  
deterioris. ut cautela hūilitatis est osida  
tio melioris. Scdm remediu⁹ & cohitatio  
humiliu⁹. Sicut enī ille qui c̄municauit  
supbo induet supbia⁹. ut leg⁹ eccl. iij.  
Sic qui c̄municauit hūili induet hūili  
tatem. Ep̄c parisien⁹ odo semp̄ despectos  
paupes ante se in mensa posuit & alios  
alatere. Requisitus aut̄ quid h̄j poss;  
collerare respondit qđ quida nobilis miles  
eum docuerat hoc. Job. s. dicens. Visitans  
sp̄m tuam n̄ pectabis. Terciu⁹ remediu⁹ &  
osidatio uilitatis corporis. Que uitalis p̄cipue  
aparet inceptione. Tunc enī ⁊ sperma ui  
le. in fine. tunc enī ⁊ cib; uermu⁹. In me  
dio aut̄ uite est uas stercor. In nich. hūili  
atio tua in medio tui est. Jo. Quid supbia q̄  
semp̄ secū sentinā portat. Quartu⁹ reme  
du⁹ & exemplu⁹ x. Aug. Medicina tumoris  
homini⁹ & hūilitas x. Erubescat homo cē  
supb; q̄ hūili eos & c̄s. Intolerabilis est  
supbia qđ miles sedeat sup scannu⁹ cū rex  
uxta eū sedeat ad terrā. Quintu⁹ remediu⁹  
est osidatio uili seruitutis in qua homo  
est si ipse supb; est. q̄ seruus; dyā. Ipse ē  
est rex sup om̄s filios supbie. ut leg⁹ in Job. xl.  
Sextu⁹ remediu⁹ & osideratio illi⁹ districti uidi  
ci. q̄ sp̄alit̄ erit ad humiliandu⁹ supbos ubi ui  
dicu⁹ durissimū hui⁹ qui p̄sūt fiet. Ibi dñs  
retribuet habudanter facientib; supbia⁹.

ysa. ij. Dies dñi sup om̄e supbū & arrogā  
tem. ⁊ in ysl. xviii. Pedib; deuleabit̄ corona  
supbie. Septu⁹ remediu⁹ & miseria hui⁹ mū  
di. Vñ Job. vi. Sagitte dñi in me sunt. quarū  
indignatio ebbit sp̄m meum. sp̄m iniquā  
supbie. Octau⁹ remediu⁹ est osidatio infir  
mitatis que in nobis est. tam ex parte cor  
pis quā ex parte aīt. Ex parte aīt adō infir  
mi sumus ut nec leui cogitationi possimus  
resistē. nec uerbu⁹ modicū sustinere quin  
ab illo deciamur. Ad modicū & flatū sig  
gestionis diabolice igne infernali toti suc  
cendimur. & om̄ia bona que feceram⁹ amic  
timus. Ex parte & corporis adō infirmi sum⁹  
ut nec pulicib; possimus resistē. Aug. ho  
dit̄ t̄ iucū & tumes & uratus es. pulicib;  
resiste ut dormias. Ad distempanciā & febi  
li calorū. ul̄ ad unū parū apoplexia & i  
cinerē & in puluerē corpus nr̄m resolut̄.  
Incipit tractatus De iniudia. .J.

**I**n post uiciū supbie dicendū & de iniudia  
q̄ ipsa; filia supbie de qua h̄j ordine  
dicemus. Primo ponem⁹ ea que ualent ad  
detest̄ hui⁹ uici⁹. Seco tangemus aliq; de  
sp̄b; eius. Terco de remedio oria h̄j uiciū  
In iudia scdm aug. est dolor alieni. fati n  
tatiſ. Ad detestat̄ uo hui⁹ uici⁹. primo facit  
h̄j qđ uiciū illo ⁊ pecc̄m in sp̄m sc̄m. s. scdm  
unam acceptiōne dicit̄ pecc̄m q̄ est oria  
bonitatē dī que sp̄u⁹ sc̄o appropiat̄. q̄  
sic om̄e pecc̄m q̄ ⁊ ex certa malitia. pecc̄m  
⁊ in sp̄m sc̄m. Vñ iniudia cū sit c̄ta ma  
lia; & pecc̄m in sp̄m sc̄m. q̄ ⁊ patet per  
diuisionē pecc̄i in sp̄m sc̄m. q̄ diuiditur

in peccatum obstinationis et in pugnacum. Obstinate in spiritu sancto peccat quod in bonitate dei quecumque hominem ad proximum expectat. quod eum quicunque hostis eius sit. passat et uestit et a demonibus defendit qui eum ingularent et ipse ingratus bonitatem dei eam in pugnat et abonitatem colligit maliciam et ex misericordia dei thesaurizat sibi iram. Impugnatio vero diuidit in impugnationem uitatis agnitionis; in apostatis et impugnationem gratiae que est in inuidis. qui grām in hominibus odiunt et persecutur. Si ergo manifestū est quod inuidia est peccatum in spiritu sancto et ideo ualde magnū peccatum. Qui dixerit omnia spiritu sancto uerbum non remittetur ei neque in hoc scelō neque in futuro et uix remittetur. Secundo facit ad detestationē huius peccati hoc quod ipsum est inuidia caritati. Unde cum caritas excellentissima uirtus sit. inuidia pessimū uiciū erit. Unde uocatur feria pessimā. in Genes. xxxvii. feria pessimā deuorauit filium meū ioseph. Et inuidia peior quam auaricia. Auarus enim et si uult communice bona sua. tamen uult quod alii ea communiceant. Inuidus ideo non uult communiceare bona sua. nec uult quod alius communiceat de ipsa bonitate dei dolet ipse quod ipse non est auarus hominibus sed tamen uellet eam esse largā et omnibus aliis auariā. In mensitatē bonitatis diuine uellet ad se coartari. Peior est et inuidia quam uia uulnus odiosus. Quia uis enim homo uatus uulnus odiosus alium uoluit malum proximi sui et non uoluit mala ipsius ortū habuit a malitia proximi qui eum offendit. Unde primus culpabilis est sed; malitia inuidi qua uult malum proximi ortū

huius appria malitia. sed a superbia qua uult ipsum non sibi parificari et uult malum proximi odio absque culpa eius. Tercio facit ad detestationē huius uiciū. quod huius uiciū purū malum est. quoniam diabolus capit homines alias uicias ipse aliquis delicationē ponit tamquam escam sed inuidos miserius capit. quod sine escā delectatoīs. Inuidia enim dolor est et amaritudo. quoniam mirabiliter cecidit inuidi qui dolore istū pponunt gaudium eternū. qui dolore et cruciatu cotidiano dolorem eternū merentur. et dolorum quae escā adherent donec perveniant ad dolore eternū. Quartu facit ad detestationē huius uiciū. hoc quod uiciū illud dyabolicum est uulnus dyabolus. assimilatur. Unde sapientia. Inuidia dyabolus mox intravit in orbem terrenorum. Imitans autem eum quod sunt ex parte illi. Ad hanc dyabolus ideo parentes nostros seducere uoluit quod inuidebat eis propter regnum celorum quod predidit. et propter eandem causam ad huc homines in pugnat. Quinto vero facit ad detestationē huius uiciū. quod uiciū illud uenenatissimum est. Unde super illud ad Gal. v. Non efficiamini in animis glorie cupiditatem uicem. prout inuidet in uiu dic Aug. Sciendo; quod cum per omne uiciū antiqui hostis uirus humano cordi infundatur in zelo inuidie tota uiscera sua serpens dicitur et in hac impenienda quod pestis uomit. Inuidi quoniam dracones sunt. Unde xxx Job. sic sunt dracones et socii strictionis. Ipsū sunt genimina umpsorum. in iugis. Genimina uiparū quis uobis demonstrauit fugē a uentura ira. Imo serpentibus peiores uidentur esse. Serpēs enim serpente alium non sequitur homo

uo inuidus alios hoīes p̄sequitur. Inuidia  
sūt uelut tyconie que uenenatis aīlibz  
uescuntur. Vn̄ poeta describit inuidiam  
carues uip̄as comedente. Sexto facit  
ad detest̄ hui' uicu h̄ qd̄ uicu illud mag-  
ne potestans. Et enī q̄ ignis grecus  
qui in aquis grāz ascendit et ex quo h̄  
uicu cor alicui' occupauit. ipse ī nullū  
scelus ab horret nec parcit nocenti nec  
in uocenti. nec timet homicidū. immo  
nec fīciādū ul̄ p̄iādū. nec p̄cepit dīa'  
parentibz n̄is qui innocentē erāt qn̄  
mortē eorū p̄curaret. Inuidia excitat̄. nō  
anī abī fī suō innocentē quin eū occi-  
deret qd̄ sola inuidia fecit. Gen. iii. Non  
peccerunt filii iacob fī suō ioseph inno-  
centi qn̄ eum uenderent qz inuidebat̄  
et immo et uoluerunt eum occidē. Gen. xx-  
vij. Solebat enī parē saul dauid qui ual-  
de utilis erat ei. qz inuidebat ei. Aolue-  
runt et ip̄i uid̄i parē ip̄i dō qn̄ face-  
rent eū occidi. sola inuidia excitat̄. et xx  
vi. Sciebat enī qd̄ p̄ inuidiā inuidis-  
sent eū. Septimo facit ad det̄ hui' uicu  
h̄ qd̄ uicum illud n̄ de facili curatur. Vn̄  
cyp̄anus sup̄ illud ad gal̄ v. Non efficiām̄  
manū gle cupidī et c. Roquens de zelo in-  
uidie dicit. Zelus iste modū non h̄t pma-  
nens uigiter sine fine cū alia scelera fi-  
mantur. Quāto q̄ ille cui inuidet̄ succes-  
si mehore p̄fecerit tanto inuidus in ma-  
uis in cendium liuoris ignibz inardescat.  
Hec mirū si uix auatur uicu illud et  
sit peccāt̄ in sp̄m sc̄m. et cū sit q̄ ignis

grecus qui n̄ de fatili extinguit̄. Inuidia  
est q̄ rubigo ferro ad herens que n̄ de  
facili recedit. Basili'. Sicut rubigo ferrū  
sic inuidia aiām in qua nascitur corrū-  
pit. p̄i xx. Ausfer rubiginē de argento.  
Octavo facit ad det̄ hui' uicu. qd̄ uicu  
illud p̄t quā est in aliquo ita cum occupat̄  
ut et q̄ exterius est ostendat. Vn̄ ap̄ian'  
loquens de inuidio ait. Huic uultus mi-  
nax toruus aspectus pallos in facie in la-  
bus tremor. stritor in dentibz. uerba rabida  
et effrenata uiicia et manus ad uolenciam  
propria. Ad idem ualeat descriptio in uidie  
quā ponit poeta dicens. Pallos in ore sed;  
macies in corpe tota. nusquā et recta acies  
lument rubigine dentes. Pedora felle ui-  
rent lingua est suffossa ueneno. Risus ab  
est n̄ q̄ fecē dolores. Aec fructus sompno  
uigilantibz excita curis. in gratios itabescit  
q̄ uidendo. successus hom̄i carpit̄ et carpi-  
tur una suppliciūq̄ suū est. Non facit ad  
detest̄ hui' uicu hoc qd̄ uicu illud et felicis  
simū est. Infelicitas inuidi patet ex hoc  
qd̄ ip̄se excecat̄. ex hoc unde debuit illu-  
minari. Vn̄ de inuidis legit̄ job v. Per-  
diem in currūt tenebras et q̄ in nocte  
sic palpabūt in meridie. Vbi dīc. gg. mōs  
inuidi tam de alieno bono infligitur  
quā de radio lucis obscuratur. et subdit.  
dies boni op̄is in p̄ymo lucet exteri. sed  
quāsi in nato palpant inuidiq̄ liuore  
dec̄i aliqua que reprehendant inuenire  
satagūt. Ipsi sunt ut noctue luce bonoz  
op̄m odientes et tenebras maloz op̄m

amantes bona opa sunt primum uelut can-  
dele lucem homini boni exempli nobis  
ministrares. s; ipsa inuidi de candelis  
oculos sibi eruit. ipsi sunt similes heli q  
n potat uidere lucernā donec extingue-  
retur ut legit̄ i libro p. iij. c. Indelicatus ē  
inuidox patet ex h qd̄ ipsi p profectu a-  
lioꝝ deficiunt. de melioratione deteriorant  
vñ gg. Inuidi debent p pendere quante  
sunt cecitates qui alieno pfecit deficiunt alie-  
na leticia stabescunt. Quante ē infelicitas  
sunt qui melioratione primi deterioreret  
sunt. Inuidus in felix sit de felicitate alioꝝ.  
et de pinguedine alioꝝ marcescat. vñ inuid  
alterius marcescat reb; opinis. Inuidi col-  
ligunt de uicib; spinas et de ficiib; tribu-  
los. Inuidi ē ex bonitate dī qd̄ ām̄ deterioreret  
sunt. vñ h. xx. dicit dñs inuido. an ocl̄  
tuus nequa; qz ego bonus sū. Inuidi adeo  
sunt infelices q ipsi amittunt q ali lucrant  
ipsi de samitate alioꝝ infirmant et de vita  
moriuntur. et sicut dñm diligentib; omia  
cooperant in bonū. ita inuidis oīa coope-  
rantur in malū. Inuidus moritur de bono  
odore de quo ali uiuit sicut dicit̄ de iuda  
sup jo. xii. ubi iudas murmurat de effusi-  
one unguenti. Inuidus p̄f̄m̄ alioꝝ repu-  
rat sū defecū. vñ iudei inuidi dicunt  
jo. xii. videris q nich p̄f̄m̄ ecce mundus  
totus p̄t ip̄m abuit. Inuidis sūt mala ip-  
sa bona. Decimo facit ad detest̄ hui uici  
hoc q uicū illō miserorū hominū; vñ  
job. v. Paruulos occidit inuidia. Omnis  
inuidus in qntū talis minor est eo cui ī

uocet. miser ē inuidus; et miseria sibi placet  
vñ soli miserie paruit inuidia. Unde  
difficile est in p̄f̄is inuidia carere. Sola mi-  
seria inuidia caret. nobilis p̄sonaz ē liba-  
litas et communicatio suoz. vñ d̄s libalissim̄  
est et desidio largiendi et communicandi sua se-  
cit quicq; fecit. Leonē ē qui rex animalū  
est dicit̄ qz esse aīal cōmunicancū. vñ  
Inuidia; ignobilis et uilium p̄sonarū.  
Unde facit ad detest̄ hui uici. hoc qd̄  
inuidia occidit dñm sū. sit eni uelut  
uermis qui nascitur ex ligno. et p̄t illud  
unde natū; comedit. Jo. Inuidia; p̄m̄  
sū mordet. Inuidia se p̄mum infestat.  
yſidor. Inuidus aīo medullitus estuans a-  
se metipso luoris p̄p̄i semp̄ exigit pe-  
nas. Seneca. Utinam inuidi in omnib;  
ceruicib; aures ul' ocl̄os hēnt. ut de om-  
niū p̄fecib; torquerent. Itē qnta sunt  
feliciū hominū gaudia. tanti sūt inuidox  
gemitus. Oratius. Inuidia sc̄i n̄ inue-  
nere tyrami maius corūtū. Duotemo  
facit ad detest̄ hui uici. qd̄ ipsa; infir-  
mitas et corruptio magna. adō corrupti-  
us; inuidus ut ei recolencia fecerant.  
fecencia redoleant. Amara sūt ei dulcia  
et dulcia amara. vñ ad inuidos por̄ p̄ti-  
nere illa maledictio. yſa. v. Ve qui dia-  
cis bonū malū et malū bonū. ponentes  
tenebras luce et lucem tenebras. ponentes  
amaz in dulce et dulce in amaz. h̄ cor-  
ruptio inuidie innuitur nobis. x. p̄i.  
ubi dicit̄ q putredo ossū; inuidia.  
vestis putrefacti n̄ recipit ablutoem

sic peccatum in iudice non de facili abliuit. Et  
tiodem facit ad detestum huius vice h. q. ipm  
est magne pueritatis. Cum enim omne bonum  
in mente deductum pulchri elucescat. sed in  
bonum. ut secundum senecum. nullius rei posses  
suo iocunda sit sine socio. Iudicium tamen potius  
mult carere bono quam habere socium

infelicitate. sicut patet per exemplum de  
quodam rege qui occisit audiā auaros et  
audā inuidos suos quod eligeret. ita tamen quod  
donum eius qui postius peteret duplicaret  
et cum inter ipsos differret petere munus. precepit  
rex inuidos ut prius peteret. Qui peccat ut se  
erueretur unus oculis ut proximo eruerentur  
duo. Hoc autem ei petere aliquod bonum  
ne proximus duplicatum accipit. Quarto decimo  
facit ad detestum huius vice h. qd cum alia via ut  
in tamen bono opponitur ut in ostentatione va  
nitas. inuidia omni bono opponit.

Si cum alia via alio malo  
oppontatur. ut prodigalitas auaricie. inui  
dia nulli malo opponit. Quinto decimo facit  
ad detestum huius vice h. qd inuidia et ualde piu  
losa. Inuidum enim occidunt bona et ma  
la. Bona eum affligendo. mala uero dando  
a occasione peccandi. Unde ad inuidum ui  
deretur pene uero verbū qd dicit. cayn.  
ben. uij. Quicunq; inuenierit me occidet  
me. Videntur creature iuvare esse contra  
inuidum. et merito. De genere enim inuidus  
a creatore et creaturis. Creator enim liberaliter  
et uult comunicare bona sua ut de h. cer  
tamen videatur habere. Ex h. enim qd ignis spem  
suam uult dare materie aque ex h. pug

na est inter aquam et ignem. Sili. sol uult co  
municare lumen suum et calor suum. Aug. Indi  
cium maxime bonitatis et diuine et glorib;  
res cogitur dare se ipsam de hac liberalita  
te degeneratur inuidus dividens se a deo et a  
creaturis ei et socians se dico. qui bonus omnibus  
inuidet et socios uult homines esse miserie sue  
ito merito creature pescant eum tamquam  
apostata. Sexto decimo facit ad detestum  
huius vice h. hoc qd inuidia ualde dampnosa est  
suo subiato. Aufert enim homini societatem  
ecclesie. de qua societas dicit David. Particeps  
ego sum omnium timencium te et est bona proximi  
que inuidi essent si ea diligenter circa inui  
dum sit. Aug. Pensant inuidi quantum bonum  
est caritas que sine labore nostro aliena nostra  
bona facit. Inuidia aufert homini pri  
mus. Unde magister hugo de sancto victore. Sup  
bia aufert homini animi. Inuidia proxim  
um se ipsum. Inuidia et aufert sapientiam homi.  
Unde capitulo vi. Hec cum inuidia tabescere ut  
habebo. quoniam talis homo non erit particeps  
sapientie. Unde poeta describens dominum inuidie di  
cit qd erat abdita sole carens. Sol enim sapi  
entiae lumen iusticie abscondit ab inuidis. In  
uidia et homines ad paupertatem et ignominiam  
sepe pueniunt. Unde p. xxvii. Vir qui  
festinat ditari et aliis inuidet ignorat qd  
egestas supueniat ei. et eccl. vi. Imperium  
et immunitatem malum hereditabit et omnis p  
ecator inuidus et bilinguis. Septimodecimo  
facit ad detestum huius vice h. qd inuidum hoc  
est signum quo dico. discipulos suos agnoscat.  
Unde sicut dominus dicit jo. xix. discipulis suis

In h̄ cognoscent hoīes qua disciplī mei  
estas si dilectionē habueritis ad iūicem.  
Sic dicit dyā disciplis suis. In hoc cognos-  
cent om̄s q̄z disciplī mei estas si inuidiam  
hūc ad iūicem. Octauodecimo facit ad  
detest̄ hui' iūicij hoc q̄ fere om̄s in uidi p-  
ditores sunt. Vñ xxiij. pñ. s̄e comedas cū  
hoīe mundo. & ne deside s̄ cibos eius. qm̄ i  
similitudinē arioli & directoris estimat qd̄  
ignorat. Edome de r̄bibe dicit & mens eius  
n̄; recum. Nonō decimo facit ad detest̄ hui'  
iūicij h̄ qd̄ freq̄nter mala morte morunt̄  
inuidi. Vñ ecē xxvi. Laqueo pibūt qui  
oblectantur causa inūcoꝝ dolor aū sumet  
eos ante quā moriant̄. Laqueo p̄it qui in  
pius perit. Jo. Non memini me uidisse ma-  
la morte mortuū qui libalem ante duxerat  
vitam. Vicesimo facit ad detest̄ hui' iūicij  
hoc q̄ inuidi sunt soci dyā in lucro &  
in dāpno. Qñ dyā lucrat̄ gaudent q̄i lucru  
ipsius lucru suū reputent. Qñ uō dyā p-  
dit dolent q̄i dāpnum eius dāpnum suū  
reputent. Spales amici dyā inuidi esse  
scdm̄ descripcione amiciae qm̄ ponit  
nulli. H̄nt enī idem uelle & idē nolle cū  
dyabolo. Idem enī nolle & idem uelle uā  
amicicia est. Inuidia uim̄; qui arescere  
fecit edam ione. Jonas interpretat̄ donū  
colube & significat aliquē hoīem graci-  
osum. edā uō p̄spitas ipsius; quā uer-  
mis inuidie sumere uult. Quā cito enī  
inuidus uidi; aliq̄ p̄spetari ipse uellet  
eius p̄spetati aduersari. Inuidia & uim̄  
est dissoluens caritatē sine curam u-

nitatem ecclie; p̄ qua filius dī uoluit mo-  
Inuidia & similis illi passioni qua p̄cessi  
sūt socomite. Gen. xx. que ditit audacia  
ul' arisia ul' aēsia. & facit passio illa n̄ ut  
ōmo nich̄ uideat; s̄ ut n̄ uideatur illud q̄  
expedit uide. & dicitur aēsia ab a. q̄ ē  
sine & eritis q̄; uidiciū. Inuidia uō eōris  
facit q̄ illud n̄ uideatur q̄ expedit uider  
Inuidia enī ita exccat hoīem q̄ ipse nō  
uident in bono n̄ malū. Vñ ecē xiiij. O-  
culus malus ad mala. spūalē ocl̄s ma-  
lus; ocl̄s inuidi. Vñ in eod̄ caplo. Aequū  
est ocl̄s inuidi. & q̄. xx. dicit dñs ad inuidi.  
An ocl̄s tuus neq̄ est q̄ ego bonus sū. Inui-  
dus plenus; malicia usq; ad ocl̄m. De diab.  
**S**equit̄ de spēbz inuidie spēbz inuidie. y.  
& possumus distinguere duas spēs in  
uidie. s̄ exultationē in aduersis pximi &  
tristiciam in p̄spetis. & nota qd̄ exultatio  
inuidi est q̄i gaudiū freneticoꝝ qui gaudet  
de h̄ unde flendū es. Immo gaudiū dia-  
boliciū est cum sit de malo altius. De hoc  
gaudio legit̄ pñ. xvij. Qui in ruina leta-  
tur alterius n̄ erit unpunitus. & Job xxxi.  
Si exultaui ad ruinā eius qui me odient  
& exultaui q̄ inueniiss; enī malū supplema-  
lum m̄ accidat. q̄i rū; & q̄ inuidi gaudent  
de malo. cū enī gaudiū debeat esse exco-  
one iuuentis cū iuuenti. & inuidi sūt  
boni natura. naturalit̄ de bono gaudere  
deberent. s̄; hoc accidit q̄r malicia eis in  
natām qdām uersa est. & idō de malicia  
gaudent. Caritans est gaudē cū gauden-  
tibz & flare cū flentibz. ut leḡ adro. xij.

Vñ apls ad cor. xi. Quis infirmatur  
et ego n̄ infirmor. Inuidi uō uidentur  
esse peiores porcis. Porci enī porco qui  
occiditur opacunt. **De iūj. remedus 5 per**

**S**equitur de remedus catū inuidie. iū.  
Ita uicū inuidie. et possūt esse iū.  
remedia. Primiū remedū; q̄ homo po-  
nat amorē suū in illis bonis que possūt  
heri a pluribz ita q̄ ab unoq; pleue. Vñ  
gg. Qui faucls inuidie carere desiderat  
illam hēditatē appetat quā numer⁹ pos-  
sedencū n̄ angustat. Idem uir iust⁹ per-  
h̄ qđ in terris nich⁹ appetit alienis p̄fec-  
tibz inuidē nescit. Scđm remedū est me-  
ditatio eoz que suadent nobis dilectionē  
fratnā que sūt. iū. Primiū; fr̄ntas  
naturalis que; inter hoīes. Om̄s enī desē-  
debant ab uno p̄re et ab una m̄re. Om̄s  
anglos creauit dñs simul. hoīes nō no-  
luit descendē ex uno patre et ex una m̄re.  
ad m̄datorēm dilectionis. Scđm; si-  
tas sp̄ualis que; inter xp̄ianos. qz nani  
erimo patre dō. et ex una m̄re eccl̄ia. et  
eandē hereditatē celestem diuisuri sūt  
et qđ plures diuident eum tanto maior  
erit porcio unū cuiusq; eoz vix poss; ple-  
ne ostendi quantū aliq; habebit gaudiū  
de glā unius qui scā erit saluus. Terciū  
est societas sp̄ualis que; inter fideles.  
Soci enī sunt in lucro et in dāpno. Q̄r  
tū; qđ ipsi sunt mēbra unū corporis. cui⁹  
corpis caput; xp̄c. Vñ ad ro. xii. Sicut i  
uno corpe multa membra hēm⁹. omnia  
aut membra n̄ cūdem actū h̄nt.

ita multi unū corp⁹ sum⁹ in xpo. 7 j. ad  
cor. xii. Siquid patitur unū membrū  
opaciunt oīa membra. Terciū remedū;  
meditatio eoz que ualent ad tr̄ptum  
pprie excellēcie. Vñ illa que d̄cī sunt in  
tractati de supbia ita amore pp̄e excellē  
ce. p̄seq̄ ualent ita inuidiam. Quar-  
tū remedū; consideratio amaritudinis  
que inuidiam conutatur. et multiplicis  
dāpni q̄ ex ea p̄uenit. amaritudo illa est  
uelut acerum quo ignis grecus inuidie  
extinguit. Solet ignis grecus cū arena  
et acetō extingui. Sic inuidia ex consideratiōe  
infructuositatis quā h̄t et acetō amari-  
tudis que est cū ea extinguitur. Dampn⁹  
et qđ ex inuidia p̄uenit ualent ad extinci-  
onē inuidie et dāpnum unū amissio  
pximi sicut dictū; p̄uis. Aliud dāpnum  
est q̄ inuidus p̄tq; dissolutus est a ceteris  
membris etiē non uiuiscatur a sp̄u sc̄o  
sicut aīa n̄ uiuiscat mēbrū p̄tq; a  
corpe separatū est. et humor n̄ transit ad  
ramū p̄casum ab arbore. Preterea sicut in  
uidus n̄ uult emunicare pximo bona  
sua. sic nec; dignus q; d̄s emuniceat ei bo-  
na sua. **Incapit de ira et de his q̄ ualeat ad**

**D**ost supbiā et inuidiā det. ej. j.  
dicendū; de ira. q̄ tam supbia  
qua inuidia freq̄nter est occasio ire. De  
ira vero tractabim⁹ hoc m̄. Primo pone-  
mus ea que ualent ad deten̄t ire. Scđo di-  
uisas divisiones ire. Tercio agem⁹ de peccatis  
que era secunt̄. Vltimo de remedus ita  
iram. Iram uō intelligimus appetitum